

14. september 2009

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 36, stk. 1 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Anser Naalakkersuisut det i lighed med Demokraterne for en god idé at oprette en børneombudsmandsinstitution? I benægtende fald ønskes en redegørelse for, hvilke andre initiativer på børn- og unge området vi kan forvente fra Naalakkersuisut.

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Begrundelse:

Befolkningen såvel som landspolitikerne taler med store ord om børns og unges vilkår, ikke mindst om omsorgssvigtede børn. Problemet omfang er blevet så stort, at mange efterhånden kan være i tvivl om, hvor man skal starte.

Demokraterne mener, at et godt sted at starte er at oprette en børneombudsmandsinstitution. Det ville være et vigtigt skridt fra ord til handling.

En børneombudsmands vigtigste opgaver kunne være, at være et bindeled mellem borgerne og Naalakkersuisut. Med andre ord bør en børneombudsmand have direkte kontakt til Naalakkersuisut, borgerne, kommunerne og institutionerne. På den måde kunne børneombudsmanden følge med i børns og unges vilkår, indsamle tilgængelig viden, rådgive Naalakkersuisut om iagttagede mangler og mulige forbedringer på området, samt frem for alt være en debatskabende fortaler for børnene, de unge og deres familier.

Det er ikke hensigten, at børneombudsmanden skal føre egentlig tilsyn eller have dertil relaterede beføjelser, f.eks. at behandle klager eller træffe administrative afgørelser, da dette nemt ville komme til at komplicere den bestående administrative struktur. I stedet bør børneombudsmanden samle op på såvel administrative afgørelser, den offentlige debat og egne iagttagelser fra henvendelser og kontakter med borgere og institutioner. Erfaringerne herfra bør viderebringes til Medlem af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender både løbende og i form af en årlig skriftlig beretning om børns og unges vilkår her i landet.

Naalakkersuisut ville naturligvis ikke være bundet af børneombudsmandens vurderinger og forslag, men kunne anvende disse som et vigtigt bidrag og udgangspunkt for Naalakkersuisuts indsats og prioritering på børne- og ungeområdet.

For at børneombudsmanden kan løse sine opgaver efter hensigten, bør der udpeges en dobbeltsproget person, som efter sin uddannelse og erfaring har indsigt i socialfaglige og administrative forhold fra børne- og ungeområdet her i landet. Udpegningen bør foretages af Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender, dog efter samråd og i forståelse med de relevante faglige organisationer på området, så som PIP, PPK og IMAK. Børneombudsmanden bør sikres en vis uafhængig stilling i forhold til Naalakkersuisut for at sikre troværdigheden.

Naalakkersuisut og ikke mindst borgerne vil få stor fordel af sådan en børneombudsmands-institution, og dens oprettelse ville sende et umisforståeligt signal Selvstyrets vilje til at fokusere kritisk og løsningsorienteret på vilkårene for den generation, der udgør grundlaget for landets fremtid.

Demokraterne vurderer, at en børneombudsmandsinstitution med tilhørende sekretariat vil koste omkring tre millioner kroner om året.

Jeg ser frem til at modtage svar på mit spørgsmål indenfor en periode på ti arbejdsdage.